

OHNISKO

Mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

...počítame s vami!

máj 2014

Slovo kazateľa

Najlepšie rozhodnutie

Anketa

Čo ma naučila moja mama

Pre mládež

Letné hudobné festivaly

Svedectvo

Najlepšia správa dňa

Téma
Svedectvo a jeho aplikácia

Najlepšie rozhodnutie

Kresťanstvo je v mnohom odlišné od iných náboženstiev. Väčšina náboženstiev je „o mne“, v centre je človek. Je to o sebakontrolle, o určitých prikazoch alebo úkonoch,

prostredníctvom ktorých ktoré sa ja zdokonaľujem. Ak „ja“ splním určité predpisy, tak získam požehnanie, kontrolu nad svojim životom alebo spásu. V kresťanstve je v centre Ježiš Kristus, je o vzťahu s Ním, o nasledovaní.

V Božom slove môžeme nájsť zvláštny príbeh o mužovi, ktorý sa rozhodol nasledovať Krista, ktorý ale celkom nepochopil, čo to prakticky znamená:

Tu prišiel nejaký zákonník a povedal mu: Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam sa len obrátiš. Ježiš mu však odpovedal: Líšky majú svoje nory a nebeské vtáky hniezda, Syn človeka však nemá kde hlavu skloniť. Mt 8, 19-20

Bol to jediný zákonník o ktorom vieme, že sa otvorene rozhodol nasledovať Pána Ježiša. To by mal byť dôvod na Ježišovu otvorenú náruč („Konečne ma prijíma aj niekto dôležitý.“).

Ježiš však hovorí niečo iné: „Vieš, alebo uvedomuješ si, človeče, čo to pre teba znamená, že ma budeš nasledovať?“ Prečo sa ho vlastne rozhodol nasledovať? Skúsme sa pozrieť na širšie súvislosti. Pozrime sa, čo sa dialo v tej kapitole. Nadpisy v Biblii v Matúšovom evanjeliu

v citovanej 8. kapitole (v ekumenickom preklade) znejú: Uzdravenie malomocného, Uzdravenie stotníkovho sluhy, Uzdravenie mnohých chorých, Utíšenie búrky, Uzdravenie posadnutých v Gadarskom kraji. Zákonník videl Božiu moc v akcii, zjavenú v Ježišovi a to ho nadchlo. Zákonník zrejme videl v Ježišom učení naplnenie zákona a pravú teológiu. To ho naplnilo určitým nadšením, horlivosťou a zrejme si povedal: „Aj ja to chcem“.

Nezahorelo aj nám srdce, keď sme videli (alebo počuli, čítali) prejavy Božej moci (na nejakej akcii, pri čítaní knihy, alebo pozoraní videa)? Nepovedali sme si často: „Aj ja to chcem“?

Život s Kristom je o niečom viac, ako „len“ o nejakých prejavoch alebo o pravej teológii. Áno, je to aj o tom. Ale v prvom rade o nasledovaní Krista, ktoré nás bude niečo stáť.

Zákonníci, ktorých súčasťou bol aj potenciálny nasledovník Pána Ježiša, patrili medzi duchovnú elitu národa. Boli to mužovia (prevažne) s dobrou povestou, prestížou a postavením. Toto všetko by zákonník zrejme stratil. Ježiš poznal jeho srdce a vedel, že tú cenu nebude vedieť zaplatiť. Čo sa nakoniec aj stalo, lebo dnes už vieme, že sa k nemu otvorene pripojil žiaden zákonník.

A čo my? Sme ochotní nasledovať Krista za každú cenu? A to aj keď nás to môže niečo stáť? Niečo, čo máme radi? Povest', vzťahy, priateľov, istoty, atď. Som presvedčený, že i napriek cene za nasledovanie Krista, je to to najlepšie rozhodnutie, ktoré môžeme urobiť.

Štefan Rendoš

Spomienka na prezidentovu vieru

Dátum 26. február je významný tým, že si pripomíname tragickú smrť prezidenta Borisa Trajkovského. Teraz je to 10 rokov, čo celý národ a mnohých štátnikov po celom svete šokovala správa, že prezidentovo lietadlo narazilo do bosnianskych hôr. Prezident, pracovníci a posádka na ceste do Sarajeva zahynuli. V roku 2002, len 2 roky predtým ako sa to stalo, dostal od Svetovej metodistickej rady v Oslo cenu za mier. Bol oslavovaný ako prezident na Balkáne a ako metodista pre jeho významnú podporu mieru, spravodlivosti a za zmierenie Macedónska a balkánskeho regiónu.

Boris Trajkovsky bol hrdý na to, že bol metodista a svedčil o svojej viere v Pána Ježiša Krista, Kniežať a mieru, kedykoľvek sa stretol s priateľmi aj nepriateľmi.

Od 24. – 28. februára 2014 Medzinárodná organizácia Borisa Trajkovského zorganizovala s podporou vlády, Medzinárodné fórum vedúcich s jedným fórom pre náboženských vedúcich a druhým fórom pre štátnych vedúcich a ostatných politikov. Náboženská diskusia rozvíjala tému: Viera lídra, ktorý slúži národu, politické diskusné fórum zápasilo s výzvami, ktorým čelia balkánske krajiny. Doplnkom fór boli športové udalosti pre druhý stupeň základných škôl v Skopje, hlavnom meste Macedónska, taktiež bolo zorganizované fórum pre mladšiu generáciu. Boli sme ohromení oslavou dedičstva Borisa Trajkovského, držiteľa ceny za mier od Svetovej metodistickej rady (WMC).

V mene Svetovej metodistickej rady, pozdravujem Trajkovského rodinu, a tiež účastníkov fóra náboženských a štátnych vedúcich z regiónu a z mnohých ďalších krajín po celom svete.

V minulosti bolo niekoľko príležitostí, keď som stretol Borisa Trajkovského, macedónskeho prezidenta, vo VIP salóne na letisku v Zuriachu. Tieto krátke stretnutia boli viac ako len priateľské. Prezident sa chcel modliť s biskupom za svoj zbor, za cestu a ľudí, s ktorými sa

mal stretnúť na jeho oficiálnych návštevách.

Zmienujem sa o tomto svedectve, pretože to hovorí viac ako veľa slov o viere lídra. Pripomína nám to, že kresťanské vodcovstvo je založené na modlitbe. Začiatočným bodom dňa agendy nie je zoznam povinností a problémov a stretnutí, ktoré pre nás deň má. Zoznam povinností dňa je podriadený modlitbe.

Pre mnohých vedúcich, je toto zoznam priorit:

1. práca
2. vzťahy
3. duchovnosť

Všetci sa musíme zase a znovu učiť, že duchovnosť je prvá. Viera tohto vedúceho je základom kresťanského konceptu hodnôt a ľudskej kvality. Kľúčové hodnoty sú: spoločné dobro, ľudská dôstojnosť, rešpekt, a prímerie, ktoré sú chodníkom k mieru.

Heinrich Bolleter

Dňa 16. 5. 2002 bolo stretnutie v zbere Bratislava mesto s prezidentom a jeho manželkou pri príležitosti oficiálnej návštevy SR.

Do kroniky nám napísal: Som vďačný, že ste mi umožnili aby som spolu s vami bol pri Božom slove. Nech vaše modlitby zostanú so mnou a s mojou rodinou.

S láskou v Kristovi,
Váš Boris Trajkovský
a Vilma Trajkovská

pripr. Rebeka Králová

Svätá Trojica v Písme, v histórii cirkvi a jej odraz vo vzťahoch medzi ľuďmi

Autor, Donald Macleod, veľmi pekným spôsobom opisuje učenie o Božej trojici. Zastavuje sa najprv v SZ, ale zohľadňuje i NZ. Kniha je rozdelená do troch častí:

- I. Jeden Boh: tri osoby
- II. Trinitárske náboženstvo
- III. Pod náporom

Hneď v 1. časti uvádza, že pojem TROJICA v Biblii nenájdeme. Trojica zahŕňa v sebe tri fakty: Boh je jeden, Otec, Syn a Duch Svätý je Boh a Otec, Syn a Duch Svätý sú tri rozličné osoby.

V SZ je najdôležitejším veršom 5. Mojžišova 6,4, ktorý hovorí o Božej jednote. Vykresľuje Židov ako národ, ktorý veril v jediného BOHA (Iz 45,22), pričom pohanskí bohovia sú pre Židov len modlami. Jednota však znamená, že je i jednou bytosťou.

Augustín vystupuje s učením o Božej trojici, svetlo NZ zjavilo Boha v troch osobách. Aj meno „Elohim“ ako meno Boha, je v množnom čísle, čo hovorí, že v ňom sa nachádza spoločenstvo.

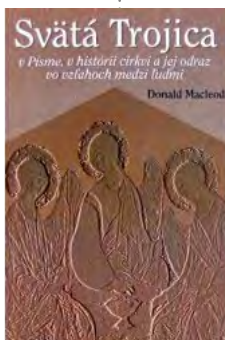
V NZ v evanjeliách podľa Matúša, Marka, Lukáša v príbehu o krste „konajú tri osoby voči sebe navzájom, odvolávajú sa na seba a každý z nich je božský“, ako aj v Mt 28,19, kde je napísané: „Choďte teda, čiňte mi učeníkmi ... krstiac ich v meno Otca, Syna i Ducha Svätého.“ Tiež v 1. Jána 5,7, kde traja sú jedno.

Spomenutí sú i myslitelia: Tertulián (dôraz na jednotu Boha), Atanázios (učenie o Trojici), Árius (presbyter v Alexandrii r. 318 - hovorí o Synovi, ktorý nebol obyčajným stvorením), ale aj Ján z Damasku, či Ján Kalvín.

V druhej časti opisuje Trinitárske nábožen-

stvo, v ktorom je učenie Trojice nesmierne dôležité pre náš postoj k Bohu, ako mu rozumieme a chápeme. Boh, ktorý je tajomstvom v spoločenstve s nami, nezávislý a úplný. Trojica je však dôležitá i pre postoj k človeku, ktorý je v hodnote rovný (nesie obraz Boha), individuálny, stvorený pre spoločenstvo. Jednota je) v láske, službe a spoločenstve. Postupne rozoberá formovanie doktríny od rannej cirkvi až po dnešnú dobu.

V poslednej časti sa venuje výhradám voči Trojici ako doktríny v Judaizme, Isláme, Jehovových svedkov a Mormónov.

Táto kniha ma oslovila pohľadmi do dejín a náboženstiev, ktoré sú teistickými náboženstvami a ktoré majú spoločnú VIERU s kresťanstvom, ale trojicu inak hodnotia, až odmietajú. Tiež dopadom Trojice na osobný život veriaceho v zbore, ktorý má vytvárať jednotu na základe duchovnej skutočnosti a nie posudzovaním charakteru človeka. Všetko to umocnené v spojení jednotiacей sily LÁSKY k Bohu, k sebe navzájom, ale i k svetu. Iba tak môže ísť dopredu a vyjadrovať svoju poslušnosť trojjedinému Bohu.

Ukončila by som slovami Atanáziovho kréda:

„A toto je všeobecná viera, aby sme vyznávali jedného Boha v Trojici a Trojicu v jednote, ani osoby nezmiešujúc, ani bytosti nevediac. Lebo iná je osoba Otca, iná Syna, iná Ducha Svätého. Ale Otec i Syn i Duch Svätý majú jedno božstvo, rovnakú slávu a rovnakú večnú velebu.“

Henrieta Koceiová

Najlepšia správa dňa

Moje svedectvo je zároveň aj vďakou, ktorú chcem vzdať môjmu Bohu za požehnanie, ktorým ma každý deň zahŕňa, a ktoré si nezaslúžim. Viem, že to znie možno formálne a nábožensky. No práve dnes som si po dlhej dobe uvedomila význam tejto vety. Často sa ju modlievam. Keď neviem, čo mám Bohu povedať, alebo sa príliš ponáhľam a „nemám čas“ na hlboké modlitby, jednoducho poviem, aká som mu vďačná za jeho veľké požehnanie, vyliate v mojom živote.

Neviem ako vám, ale mne sa žiaľ často stáva, že Bohu niečo sľúbim a potom „zabudnem“ svoj sľub splniť. Musím priznať, že sa mi to stáva dosť často. V poslednej dobe veľa premýšľam o tom, ako sa navrátiť k tej prvej láske, keď som bola čerstvo zamilovaná a keď jediná vec, ktorá ma vedela rozčúliť bola, keď sme nešli do zhromaždenia. Vždy som sa čudovala, ako je možné, že tí, ktorí prežili spasenie a vedia ako chutí Božia láska v praxi dokázali odísť zo zhromaždenia. Nie je to však tak dávno, keď som pochopila, že odchod zo spoločenstva nie je jediným prejavom vzdialenosti od Boha. Sú aj iné, ibaže sú neviditeľné. Jednoducho nás pohltia starosti, zmeny v našich životoch a svet natoľko, že si ani neuvedomíme ako a zrazu sme chladní. Kazateľ povie, aké úžasné je byť spasený, aký veľký je náš Boh a my? Len sedíme a s veľkou námahou povieme nanajvýš „amen“ alebo „haleluja“. Bez radosti. Bez nadšenia. Bez toho, aby sme si uvedomili, že to je tá najlepšia, najdrahšia a najvzácnejšia vec, akú nám kto dal.

Dnes, po tom, ako som znova porušila sľub, ktorý som Bohu dala a činila som pokánie, som si uvedomila, ako často hovoríme o tom, že sa chceme navrátiť k prvej láske. Často to Bohu predkladám a dúfam, že ráno sa zobudím a zrazu bude všetko iné. Ja budem nadšená zo spasenia a tak zapálená, že nebudem vedieť robiť nič iné, len chváliť Pána. Pravda

je však taká, že na vzťah musia byť vždy dva. Týka sa to ktoréhokoľvek vzťahu, v ktorom práve sme. Takže aj toho, ktorý máme s Bohom.

Práve dnes mi ukázal, že hoci sa za to modlím a chcem to, musí sa to prejavíť v spôsobe môjho života. Je potrebné urobiť praktický krok, ktorým Bohu dáme najavo nielen slovami, že to naozaj chceme a sme ochotní niečo pre to urobiť a aj niečo obetovať. Hovoríme, že slová nie sú podstatné, keď nevidíme z druhej strany nejaký skutok. Ak to platí pre nás, prečo si neuvedomíme, že ani Boh nie je nijaký chudáčik, ktorého oklameme našimi slovami a on i my budeme spokojní a šťastní. My preto, že sme niečo spravili a on preto, že sme mu niečo povedali a potom na našu počesť zorganizuje v nebi párty.

Boh nie je hlúpy. Môžeme oklamať iných, niekedy máme dokonca talent klamať úspešne aj samých seba, ale jeho nikdy neoklameme.

Keď som bola na začiatku môjho vzťahu s Bohom, modlievala som sa každé ráno a netrvalo to ani 10 minút tak, ako teraz. Preto som si povedala, že sa k tomuto zvyku vrátim. Ak je niečo, čo môžeš urobiť preto, aby tvoj vzťah s Bohom napredoval, urob to! Nečakaj a ne nechaj sa oklamať diablom, že Boh ťa nechce, pretože si urobil niečo zlé, alebo preto, lebo si porušil sľub. Boh ťa stále chce, ale chce ťa čistejšieho.

Zastav sa na chvíľku a spomeň si, čo Boh pre teba urobil. Mňa už toľkokrát vytiahol zo zlých vecí, nemoci, bol pri mne vždy, keď som ho potrebovala. Dal mi silu, keď som bola slabá a naučil ma mať rada samú seba aj ľudí okolo mňa. Stará sa o mňa, pretože chce, aby som bola šťastná a plní moje sny. Takýto Boh si zasluži reakciu na požehnanie, ktoré nám dáva.

Keď mal môj synovec 4 mesiace, hojdala som ho v kolíske a spievala som mu „Náš Pán všetky deti ľúbi“. Počas celej pesničky bol ticho až som myslela, že zaspal. Ale keď som povedala aj teba, tak sa rozosmial, akoby som mu povedala najlepšiu správu dňa. A mal pravdu. Je to tá najlepšia správa dňa. Boh ťa ľúbi!

Miška M.

Téma čísla

SVEDECTVO

a jeho aplikácia

Päť svedkov, ktorí potvrdzovali službu Pána Ježiša Krista (Ján 5,31-39)

Pán Ježiš v tomto texte hovorí o komplexnej podpore pravdivosti jeho služby založenej na dôležitosti dosvedčenia viacerých svedkov (Ježišove osobné svedectvo, svedectvo Jána Krstiteľa, svedectvo Otca, svedectvo skutkov a Písmom).

Ako aplikujeme túto zjavenú pravdu Božieho Slova do našich životov a do našej doby?

Naše osobné svedectvo je dôležité! Ale musí mať podporu 4 ďalších svedkov, ako to ukazuje Pán Ježiš. Naše svedectvo musí byť pravdivé. Svedok hovorí o tom, čo videl, počul a skúsil. Svedectvo máme hovoriť s jasným porozumením, čo sa nám stalo, kto sme, odkiaľ a kam ideme (J 8,14: Kto som v Kristu, ale aj ako som bol mŕtvy, v hriechu stratený, ako ma Ježiš spasil, a dal mi večný život). Čo sa týka svedectva všeobecne, má mať 3 body: 1. Ako som žil bez Boha, 2. Ako som prijal Krista, 3. Ako žijem teraz s Kristom.

Potvrdenie od iných Božích služobníkov – to je svedectvo Jána Krstiteľa pre nás. Toto je dôležitá úloha svedectva pre ďalší rozvoj. Ja osobne by som asi nikdy nezačal kázať evanjelium, keby neboli ľudia, ktorí potvrdzovali moje povolanie slúžiť Bohu. A robili to

niekedy aj násilím tak, že ma vyzývali svedčiť a kázať Božie slovo každý deň. Trvalo to asi rok a pol počas prebudenia v 80. rokoch. Oni to povolanie na mojom živote videli skôr a lepšie ako ja. Hlavne na začiatku, po mojom obrátení a naplnení Duchom Svätým som to tak vôbec nevnímal. Dobrým biblickým príkladom je aj prvé vyslanie Pavla a Barnabáša na misiu (Sk 13,1-4). Čítame o osobnom povolaní Pavla a Barnabáša, ktoré sa udialo v minulosti. Toto mohlo byť tajné a veľmi osobné, ale teraz ho potvrdzuje Svätý Duch skrze ostatných bratov (učiteľov a prorokov) verejne a viditeľne. Vnútorne a vonkajšie povolanie je krásna a dôležitá kombinácia. V neposlednom rade je zaujímavé, ako Pavol po niekoľkoročnom misijnom pôsobení s prejavmi zázrakov a divov ide do Jeruzalema, aby sa stretol s apoštolmi a predložil im evanjelium, ktoré káže, aby ho preskúmali. Dôvod? Či nepracoval nadarmo. Nebezpečné je vydať o niekom svedectvo s pochlebovaním, tendenčne, či protekčne. Zradné je tiež takéto svedectvo prijímať. Na to máme cirkev a sme si jeden druhému údmi, aby sme sa napomínali, podnecovali k láske a podporovali sa.

Svedectvo skutkov. Niekoľko raz jednému kazateľovi povedal, že nepočuje, čo hovorí, lebo ho vidí, čo robí. Inými slovami vodu kázal a víno pil. Každý svedok musí žiť v súlade s tým „čo hovorí“ a „o kom hovorí.“ Nie je správne hovoriť o spasení, keď žijem tak, ako

som žil bez Ježiša. To krásne slovné žehnanie pre „nahých a hladných“ sa zdá biblické a charitatívne. Je však prázdne a doslovne je prejavom mŕtvej viery. Ježiš nielen učil, ale aj činil. Zastal sa chudoby, nechcených, spodiny spoločnosti. A dal im hodnotu a cenu. Aj my máme možnosť nielen kritizovať tých, čo sú neúspešní (a samozrejme ten neúspech je často zapríčinený aj ich vlastnou chybou, zlým správaním, spôsobom života), ale im preukázať skutok lásky pomocou. Samozrejme, že sem patria aj charizmatické prejavy: dary a moc Ducha Svätého. Boh, ktorý sám svedčí na podporu svojho diela a slova nadprirodzeným, božským spôsobom (Sk 14,3).

Svedectvo Ducha Svätého je svedectvo Otca. Pre Pána Ježiša to bol základ a prameň všetkého. Stále hovoril o Otcovi. Raz to Filip nevydržal a povedal: Ukáž mi Otca a nič si už nebudem od teba prosiť ☺. Svedectvom Otcov

vým je pre nás svedectvo Ducha. Tak, ako to píše Rim 8, 12-16. J. Wesley povedal, že toto je úloha metodistov, porozumieť tomuto učeniu a učiť ho iných. Svedectvo Ducha musí byť potvrdené jeho prítomnosťou (t.j. ovocím: láska, radosť, pokoj....) Duch Svätý svedčí spolu s našim duchom, že sme deti Božie. Toto svedectvo nasleduje po spoznaní vlastnej hriechnosti, pokání a vydaní sa Bohu.

Svedectvo Písem. Naš život a služba musí byť v súlade s Božím Slovom, Písmom. Sme zrodení z tohto večného Slova. Slovo nás očisťuje a vyučuje. Je pre nás životom a múdrosťou. Nemali by sme ignorovať Jeho svedectvo. Najmä vtedy, keď sa nám darí a myslíme si, že už všetko vieme. Naopak, máme byť plní Slova, máme sa ho učiť naspamäť, máme ho vyznávať. Dokonca Pavol píše Korint'anom, že sa stali listom Kristovým, a že sú „čitateľní“ všetkým, že patria Bohu. To je úžasné znamenie.

L. Tagaj

Tri perličky

Na jarnom stretnutí stanovákov 11.-13. apríla 2014 v Smiloviciach sme boli krásne privítaní a prežili sme veľmi požehnaný víkend. Priniesol som si odtiaľ hlavne tri perličky. Keď som o nich hovoril v Trnave, brat Paľko Absolón ma poprosil, aby som o nich napísal aj do Ohniska.

1. Sme listom Kristovým, čítajú náš všetci, veriaci aj neveriaci, či chceme alebo nie.

2. Nebojme sa pokoriť pred ľuďmi, koruny z hlavy nám nespadnú, lebo ich ešte na hlavu nemáme.

3. Jedna sestra spomínala, že keď bola malá, učil ju náboženstvo br. farár Santarius. Raz ich učil pieseň Muž múdry staval dom svoj na skale...Na konci sa jej opýtal: „Ty na čom budeš stavať svoj dom? Na piesku alebo na skale?“ Ona povedala: „Ja budem stavať na piesku, do skaly sa mi nechce kopat!“)

Vďaka Bohu, že táto sestra nesplnila svoj sľub z detstva, lebo má už vyše 70 rokov a stále stojí na Skale, na Ježišovi Kristovi.

Zároveň Vás chcem týmto svedectvom pozvať na Letný pobyt stanovákov, ktorý sa bude konať v Račkovej doline 28.6.-2.7.2014.

M. Tagaj

Letné hudobné festivaly

Leto sa blíži, i keď dovtedy ešte veľa vody pretečie, o to viac skúšok asi bude treba zvládnuť, ak ste ich už nezvládli. Príjimačky, maturity, skúškové, štátnice atď. Po tom všetkom ale nasleduje obdobie, za ktoré je každý študent veľmi vďačný – prázdniny. Stalo sa zvykom počas leta okoreniť pohodu sprevádzajúcu letné dni aj niečím výnimočným. Povedzme hudobným festivalom. Prinášam vám tohtoročnú ponuku, ktorá určite bude za to stát'.

Začne to už v máji a to konkrétne v neďalekej Budapešti, kde sa rozozvučia tóny festivalu **Ez az a Nap! „Toto je deň“**. Športová aréna sa rozozvučí 24. mája kapelami ako sú Newsboys, alebo Hillsong United. Okrem toho worshipový seminár bude viesť dvojica pánov Martin Smith (Delirious) a „žijúca legenda“ Graham Kendrick (zakladateľ pochodov pre Ježiša).

Ďalší festival, ktorý tradične rozbuší srdce Trnavy je **Lumen**. Doposiaľ je potvrdená účasť kapiel ako Nuteki (Rus), October Light (Cro), Draw The Parade (Ned). Zo slovenských to bude napr. Jeňos Brothers, alebo The Elements www.fln.sk.

Špecifická udalosť je aj mini festival pod najvyššou horou Slovenska Gerlachom. Konkrétne v dedinke Gerlachov. (pozdravujem všetkých v gerlachovskom zbore ☺). Festival sa bude konať v dňoch 13.-14. júna

a navštívia ho kapely ako El Roi, GrooveHub, Praise & Blueship, alebo Katarína Koščová. Viac na facebooku „**dikyFest**“.

Vrchol festivalovej sezóny ako vždy okorení open air festival v srdci Liptova a ním je **Campfest** od 31. júla do 3. augusta. Campfestovú dynamiku bude tvrdiť britský rapper Guvna (na obrázku nižšie), chuť mu pridá worship leader Graham Kendrick a špecifikum tanečná skupina Machol dance and Live z krajiny galského kohúta. Viac na www.campfest.sk

Každá hudobná sezóna potrebuje aj dozvuky. Za posledný rok punc kvality prináša aj festival **UNITED**, ktorý sa koná od 21.-23. augusta vo Vsetíne. Je to na Morave, neďaleko slovenských hraníc. Doposiaľ potvrdili svoju účasť kapely ako Nuteki, alebo BCC worship. Viac na www.festivalunited.cz

Celkom dobrý výber, čo myslíte? Verím, že sa na niektorých festivaloch stretneme, aby sme v spoločnosti tisícov mladých ľudí oslavovali Boha, a k tomu si užívali aj letnú pohodu.

Pablo

Čo ma naučila moja mama

Možno na prvý pohľad vyzerala Jochebed rovnako ako iné ženy, ale predsa bola iná. Žila počas vlády krutého egyptského faraóna, ktorý prikazoval hodiť novonarodených židovských chlapcov do riek. Jochebed sa rozhodla byť inou a spolu s manželom urobili veľmi nebezpečnú vec: ukryli svojho synčeka. Po troch mesiacoch bolo treba vymyslieť ďalší plán záchrany. Vyrobila kôš, ktorý natrela smolou a asfaltom. Jochebed sa rozhodla veriť Bohu vtedy, keď ešte nevedela, čo sa stane, keď položí kôš s dieťaťom do trstiny pri brehu Nílu. Do plánu záchrany zapojila celú rodinu, aj dcéru Miriam, ktorá bola ukrytá neďaleko a dávala na bráčeka pozor. Jochebed naučila svoje deti odvahe, skromnosti, viere v mocného Boha, ale aj láske k rodine a k svojmu národu. Keď Mojžiš dospel, Biblia píše v liste Židom 11, 24-26: „...vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry. Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasný úžitok z hriechu a Kristovu potupu pokladal za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta.“ Úloha matky v živote človeka je nezameniteľná. Niektorým našim čitateľom sme pri príležitosti Dňa matiek položili otázku:

Moja mama prijala Pána Ježiša pred odchodom zo svojho života na zemi, ale aj keď bola neveriaca, naučila ma milovať, lebo lásku rozdávala. Ukazovala mi svojím životom nachádzať pochopenie, porozumenie k ľuďom napriek ich inakosti, ktorá mne nebola blízka a nechápala som ju. Naučila ma odpúšťať a prosiť o odpustenie. A ako mnohé mamy ma naučila veľa, veľa praktických vecí, ktoré zúžitkovávam vo svojom živote (Ale aj tak nedokážem variť tak vynikajúco ako ona).

Eka O.

Mama ma naučila prejavovať súcit, mať v úcte starších ľudí, a aby som dal vždy vedieť, keď som odchádzal von z domu s kamarátmi.

Jaro S.

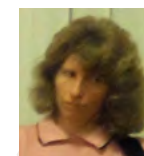
„Čo dobré Váš naučila mama?“

Mama mi dala základ k tomu, aby som od veku dieťaťa navštevoval spoločné zhromaždenia, teda dala mi možnosť, aby som ešte v detskom veku mohol uveriť v Pána Ježiša Krista.

Naučila ma brať život zodpovedne a byť vždy na dohodnutom mieste včas.

Maroš V.

Moja mama odišla veľmi skoro. Bola to milá, pracovitá, statočná žena s úžasným úsmevom a nádherným hlasom. Odmalička ma učila láske k spevu a hudbe. To mi zostalo dodnes.

Zuzka F.

Moja mama je úplne odlišná povaha ako ja, ale naučila ma nevzdávať sa.

Svetlana

Od raného detstva ma sprevádzali horlivé kázne bratov, úprimné modlitby veriacich a ich srdečný spev, keď som sa ako dieťa zúčastňoval zhromaždení, ktoré sa konali v malej izbičke rodinného domu jednej sestry. Rád som počúval svedectvá môjho uja o mocnom pôsobení Božom v našom zbere a jeho zázračnom vedení cez rôzne prekážky. Bol som inšpirovaný týmito príbehmi. Túžil som sa dozvedieť viac o histórii našej cirkvi a prísť až k jej samotnému prameňu.

Po založení prvého metodistického zboru v Prahe r. 1920, sa práca metodistickej cirkvi začala rýchlo rozširovať zachvacujúc postupne celé územie Československa až do jeho najvzdialenejších oblastí. Ako zaznamenáva vo svojej knihe Metodismus v Československu V. D. Schneeberger: „Do roku 1924 sa metodistická evanjelizácia rozšírila v južných, západných Čechách a na Jihlavsku... V tom roku zakotvila tiež na Slovensku.” Radostná správa o Ježišovi Kristovi, nesená zapálenými metodistickými kazateľmi, sa dostala aj na Podkarpatskú Rus (súčasnú Zakarpatsko).

Práca metodistickej cirkvi na Podkarpatskej Rusi má svoje začiatky ešte v roku 1921, keď sa začali konať evanjelizácie a pastoračná služba pre jednotlivcov. Táto služba mala svoje špecifikum a podstatne sa líšila od práce na iných miestach Československa. Bolo to tým, že hlavnou náplňou činnosti metodistických pracovníkov bola služba deťom.

Priekopníci metodizmu na Podkarpatskej Rusi považovali za jednu zo svojich najväčších úloh získať ľudí z domorodého obyvateľstva. Kazateľ Jaroslav Černý postrehol, že Rusíni vo väčšine patrili ku grécko-katolíckej cirkvi a považovali sa za nábožných ľudí. Bola to však iba púha nábožnosť, ktorá nemala nič spoločné so živou vierou, prejavujúcou sa v živote člove-

ka. V časopise Křesťanský buditel', ročník XIV 1936, s. 95 sa o tejto práci dočítame nasledovne: „Je tu mnoho cirkví, kostolov a křížov, no nie sú tu vidieť výsledky viery v Boha, žijúceho v srdciach a ľudských životoch.”

Na druhej strane mali veľkú túžbu po skutočnom vzťahu s Bohom a túžili po Jeho Slove ako nikto iný. Bolo to vidieť aj z toho, že na Podkarpatskej Rusi sa predávalo viac Biblií a rozdávalo sa viac kresťanskej literatúry ako na iných miestach Československa. Toto si uvedomovali metodistickí kazatelia a robili všetko pre to, aby sa obracali aj Rusíni.

Postupne po založení zboru v Užhorode, vznikla aj kazateľská stanica v Mukačeve, zbor v Kamjanici a neďalekej dedinke Huta.

V roku 1939 občania Československa boli nútení odísť z územia Podkarpatskej Rusi pod nátlakom blížiacej sa maďarskej okupácie. Spolu s tisícami Čechov a Slovákov Podkarpatskú Rus zanechal aj kazateľ užhorodského zboru Jaroslav Černý. Práca Československej metodistickej cirkvi bola zastavená. Avšak, vedenie našej cirkvi v Prahe si uvedomovalo, že v diele Božom, ktoré bolo začaté a ktoré prinášalo hojne ovocia, sa musí pokračovať. A preto onedlho J. P. Barták, krajský starší pre východný kraj, sa stretol so superintendentom metodistickej cirkvi v Maďarsku J. Tessenyim a dohodli sa o prechode metodistických zborov na Podkarpatskej Rusi a Jenkoviec pod správu maďarskej metodistickej cirkvi.

29. júna r. 1945 sa Zakarpatsko stalo súčasťou Sovietskeho zväzu. Podľa rozhodnutia sovietskej vlády sa všetky protestantské cirkvi mali podriaďiť vedeniu baptistickej cirkvi. Metodistické zbory na Zakarpatsku tiež prešli pod správu baptistickej cirkvi. V roku 1946 im bol odovzdaný aj zborový dom v Užhorode. Popri všetkej snahe vedúcich metodistickej cirkvi

nechceli ju uznať za oficiálnu. Neskôr baptistický krajský starší pre Zakarpatsko Močarko zakázal, aby sa konali zhromaždenia metodistickej cirkvi v Kamjanici. Od tej doby mali metodisti spoločné zhromaždenia s baptistami. Na bohoslužbách však kázal aj náš kazateľ Hasič a laickí kazatelia V. Vuksta a jeho syn I. Vuksta. Častokrát kázne baptistických bratov sa pretvárali na agitáciu. Takýto stav trval celých dvadsať rokov. Boli to dlhé a ťažké roky skúšok, z ktorých časť verných Kristových nasledovníkov vyšla víťazne.

60-te roky boli obzvlášť ťažké pre našu cirkev na Zakarpatsku, tak ako aj pre ostatné cirkvi po celom Sovietskom Zväze. V tomto období sa zintenzívnilo prenasledovanie kresťanov a bolo uväznených veľa cirkevných pracovníkov. Aj na dedine boli ľudia, ktorí sa zo všetkých svojich síl snažili prekážať v práci metodistického zboru. Stávalo sa, že počas bohoslužby hádzali kamene do okien. Tieto nátlaky však nedokázali spoločenstvo veriacich zlomiť, ale naopak, s každou prekonanou skúškou sa veriaci upevňovali vo viere.

Súčasnosť ECM na Zakarpatsku

Dnes na Zakarpatsku existuje 5 metodistických zborov, medzi ktorými je aj početný Rómsky zbor v dedine Seredne. Starší kazateľ, ktorý spravuje tieto zbory je syn I. Vukstu, Vasyľ

Vuksta. Hlavný zbor je v Kamjanici. Navštevuje ho priemerne 100 ľudí. Koná sa tu aktívna

misijná činnosť medzi obyvateľmi Kamjanice, obzvlášť medzi mládežou. Mládežnícka a detská služba zasahuje takmer 70 ľudí.

Užhorodský zbor je druhý v počte členov po kamjanickom a má okolo 80 členov. Tiež tu prebieha aktívna práca medzi lokálnym obyvateľstvom.

Ďalšie zbory sú pomerne mladé a ich počet členov nie je vysoký. Práca s mládežou a deťmi tu je v začiatkoch a potrebuje ešte veľa námahy a vytrvalosti.

Vedenie metodistickej cirkvi na Zakarpatsku má veľa ďalších vízií na založenie nových zborov.

Za dôležitú úlohu sa pokladá tiež plodná spolupráca s ďalšími metodistickými zbormi z celej Ukrajiny.

Metodistická cirkev na Zakarpatsku je otvorená pre ekumenickú spoluprácu s inými kresťanskými zbormi a je ochotná vynaložiť všetko svoje úsilie na to, aby zvestované Slovo Božie zasahovalo čoraz viac ľudí a Kráľovstvo Božie sa rozširovalo.

Boh odpovedá na modlitby svojho ľudu v Zakarpatsku a žehná svoje dielo, ktoré poručil aj metodistickej cirkvi.

*Vladimír Vuksta
(redakčne krátené)*

Týmto článkom sa končí naše cestovanie po metodistickej Európe.

Stanislava Ladičová
20 rokov, ECM Slavkovce

► **Zamestnanie / Aký je Váš pracovný nástroj?**
Som zamestnaná len na aktivačné práce, takže mám veľa času na čítanie kresťanskej literatúry.

► **Voľný čas / Keď máte trochu voľno, čo robíte?**

Rada chodím na prechádzky a na posedenie pri čaji.

► **Rodina / Ako trávite čas s rodinou?**

Nie som ešte vydatá, ale onedlho budem

► **Príslušnosť / Bez čoho nevychádzate z domu?**

Bez môjho malého psíka. Volá sa Nelka.

► **Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?**

Keď som bola v Trnave - to bola moja dovolenka a zároveň i služba, prežila som tam krásne a požehnané chvíle.

► **Šikulmeter / Čo dokázate, čo môžete ponúknuť?**

Viem šiť, dobre variť a piecť.

► **Škola / Aký predmet ste mali v škole naj-**

radšej?

Slovenský a Anglický jazyk

► **Hračka / Mali ste svoju najobľúbenejšiu hračku?**

Áno, mala :-)

► **Verš / Aký je váš najobľúbenejší verš z Biblie?**

Iz 41,10: Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozerať ustrašene vôkol seba, lebo ja som tvoj Boh. Posilním ťa, aj ti pomôžem, podopriem ťa svojou spásanosnou pravcou.

► **Postava / Aká je vaša najobľúbenejšia postava v Biblii?**

Ježiš, Abrahám, Mojžiš, Noe.

► **Kniha / Akú knihu čítate? Najobľúbenejšia? Bibliu.**

► **Film / Ktorý film vás nadmieru zaujal?**

Mária Magdaléna, Jeremiáš.

► **Hudba / Akú hudbu počúvate?**

Kresťanskú hudbu a gospel.

► **Vytáčadlo / Čo vás vie najviac nahnevať?**

Keď je neporiadok v byte.

► **Jedlo / Ktoré jedlo máte najradšej?**

Pizzu, rezeň, šalát.

► **Zmena / Akou formou ste sa obrátili? Čo viedlo k vášmu obráteniu ku Kristovi?**

Od malička som navštevovala zbor v Slavkovciach, neskôr som začala spievať v zbore, asi ako 15 ročná. Raz sme ako skupina išli evangelizovať do Gerlachova a zašli sme ešte aj do Spišskej KM Maranata. Tam som prvýkrát pocítila Božiu prítomnosť. Potom po čase Duch Svätý navštívil aj náš zbor a zmenil môj život.

► **Prianie / Keby ste na svete jednu vec mohli zmeniť, ktorá by to bola?**

Aby každý človek spoznal Boha.

► **Odkaz / Čo by ste odkázali čitateľom Ohniska?**

Buďte vytrvalí, silní vo viere a v pokore. Žehnám Vám milosť od Pána Ježiša Krista.

Ako vznikol DEŇ MATIEK

V priebehu dejín sa materstvo vždy oslavovalo. Praveké kmene uctievali bohyňu matku, stvoriteľku zeme. Pri mnohých archeologických vykopávkach sa našli figúrky bohyne.

V starovekom Egypte vládla všetkému, čo súviselo s materstvom bohyňa Isis, kráľovná neba. V starovekom Grécku bola uctievaná bohyňa matka Rhea a v starovekom Ríme Hera, žiarlivá manželka Dia.

Väčšina sviatkov, ktoré oslavovali materstvo sa diala na jar, pretože ich súčasťou bolo uctievanie nového života v prírode a najplodnejšieho obdobia roka.

Modernejšia verzia dňa matiek sa objavila v Anglicku už v 17. storočí, kedy matky dostávali darčeky a kvety. Nedeľa matiek bola štvrtá nedeľa pôstneho obdobia, kedy sa odložili všetky prísne pravidlá pôstu a služobníctvo smelo ísť na nedeľu matiek domov. Okrem návštev svojich detí, matky tiež dostávali darčeky v podobe koláčikov a kvetov.

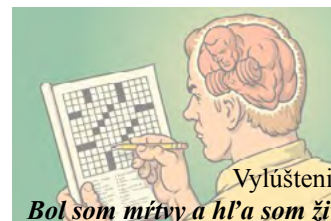
Avšak dejiny Dňa matiek sa líšia od nedele matiek v Anglicku. Prví anglickí usadlíci v USA nesúhlasili so sekulárnou oslavou a tradíciami nedele matiek. Prvé pokusy o deň, kedy by bola vzdaná pocta matkám, sa viazali na volebné právo žien a mierové hnutie a veľmi sa neujali. V roku 1872 Julia Ward Howe prišla s myšlienkou medzinárodného dňa matiek, kedy by sa oslavoval mier a materstvo. Boli aj ďalšie ženy, ktoré boli veľmi aktívne a na

miestnej báze si pripomínali Deň matiek, ale boli to skôr náboženské skupinky a nie sviatok, ako ho poznáme dnes.

Jednou ženou, ktorá sa zasadila o založenie Dňa matiek ako národného sviatku v USA, bola matka Anny Jarvisovej. Pani Jarvisová každý rok organizovala Priateľský deň matiek, ktorý mal zmierniť bolesť z občianskej vojny. Keď zomrela, jej dcéra Anna robila rozsiahlu kampaň za to, aby bol oficiálne ustanovený Deň matiek, ktorý by bol spomienkou na jej matku. Na jar v roku 1908 napísala superintendentovi zboru metodistickej cirkvi s názvom Andrew's Methodist Church v Graftone, štát West Virginia, kde jej matka učila v nedeľnej škole po dobu viac ako 20 rokov. Žiadala, aby si uctili pamiatku jej matky oslavou Dňa matiek. A tak sa stalo, že 10. mája 1908 sa oslavoval prvý Deň matiek s účasťou 407 osôb. Anna Jarvisová poslala do zboru v Graftone 500 bielych karafiátov. Každý syn a dcéra si mali pripnúť jeden karafiát a každá matka dva. V ten istý deň po obede sa konala ďalšia bohoslužba vo Filadelfii, kde bývala Anna aj so svojím bratom.

V roku 1914 vyhlásil prezident Woodrow Wilson, že Deň matiek sa bude oficiálne oslavovať vždy druhú nedeľu v máji. Na základe kampane Anny Jarvisovej existuje v USA oficiálny sviatok, ktorý prevzali i mnohé ďalšie krajiny, i keď v mnohých nie je oficiálnym národným sviatkom.

<http://www.chiff.com/a/mothers-day-history.htm>

Vylúštenie krížovky znelo:
Bol som mŕtv a hľa som živý na veky vekov.
Odpovede prišli dve, výhru tentokrát dostáva br. Daniel Mihok z Trnavy. Blahoželáme! 13.

Dary na Ohnisko
v apríli 2014

Zbory: Petržalka 15,-

Jednotlivci: Belková M.
Prochádzková A.
Šariková A.
Nemenovaný darca

Ahojte deti!

V máji druhá nedela
Deň matiek pripomína.
Ďakujem za mamičku,
mám ju v svojom srdiečku.

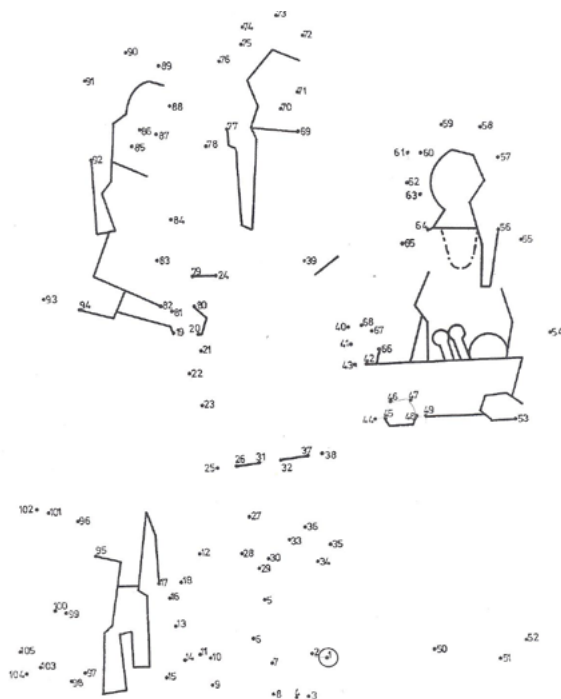

Ked' sa narodil Mojžiš, vládol krutý kráľ.

Prikázal, aby všetkých narodených chlapcov hodili do rieky.

Mojžišova mama bola iná. Nehodila synčeka do rieky. Pevne verila, že Pán Boh jej syna môže zachrániť. Ak chceš vedieť, ako sa volala, vyčiarkni všetky Y.

YJYOYCHYEYBYEYD

Doplň chýbajúce slová:

Mojžišova mama _____ uplietla _____ a položila doň _____.
Košík dala k rieke, do ktorej sa chodila kúpať _____, faraónova dcéra.
Miriam, Mojžišova _____ dávala pozor, ukrytá za stromom. Keď princezná košík _____, uvidela krásneho chlapčeka. Dala mu meno _____, čo znamená „vytiahnutý z vody“. Zobrala ho _____ a starala sa o neho, kým nevyrástol.
Neskôr
Mojžiša Pán _____ oslovil, aby vyviedol Boží _____ z otroctva.

Boh, princezná, dieťa, do paláca, Mojžiš, košík, Jochebed, sestra, národ, otvorila

Tešíme sa na vaše odpovede do 31.5.2014.

Celý príbeh si môžete prečítať v Biblii, v 2. Mojžišovej v 2. kapitole.

STREDISKO KREŠŤANSKEJ POMOCI V SPOLUPRÁCI S ARMÁDOU SPÁSY
ORGANIZUJE

LETNÝ TÁBOR 2014

pre deti, dorast a mládež vo veku 7-17 rokov

deti: 13.-22.7.2014

dorast a mládež: 22.-27.7.2014

Miesto: Chata „PACOV“
Horná Ves, okres Partizánske

Chata sa nachádza v tichom horskom prostredí pri lese

**Maximálny počet
detí: 40**

zodpovedný vedúci:
Vojtech Sirkovský
0905 362 866

CENA

deti: 100 € (10 € / deň)
dorast a mládež: 60 € (10 € / deň)

v cene je zahrnuté ubytovanie,
strava, doprava a poistenie

Prihlásiť sa je potrebné mailom na adresu
vojto.sirkovsky@gmail.com alebo osobne
v SKP alebo AS do 31.5.2014

Platby za tábor môžete uhradiť
na č.ú. 2937957257/0200,
variabilný symbol 4102702213
alebo osobne. Do poznámky uveďte meno
zákonného zástupcu

Dňa 25. 4. 2014 sa trnavský zbor rozlúčil s bratom

MUDr. Romanom Buckom,

ktorého Pán Boh odvolal vo veku 58 rokov. Na spomienkovej bohoslužbe 27. 4. 2014 kazatelia Ľuboš Tagaj, Štefan Rendoš a Pavol Absolon hovorili, ako ich brat Bucko osobne povzbudzoval v službe. Ďalší spomenuli, že mal brat Bucko pre nich pri podaní rúk vždy úsmev a milé slovo. Jeho obľúbené piesne Bol som hriešny človek a Vesmirom znie zvykol spievať so slzami v očiach. V trnavskom zbore bude tento milý brat chýbať.

Brat Ján Pisár

dokončil svoju misiu na Zemi

Začala sa 30. novembra 1925. Rozlúčili sme sa s ním v Sereďi dňa 4. mája 2014, pohrebné zhromaždenie viedol brat kazateľ Pavle Kocev. S manželkou sme stáli s úctou a spomienkami v početnom zástupe a ďakovali za jeho život Bohu.

Vyučený pekáreň na ohni pripravoval pokrm pre telo, ale povoláný a znovuzrodený kresťan horel pre Krista a pripravoval pokrm pre duše v ECM Sereď. Ochotne sa pripájal svedectvami, kázal a hrával na akordeóne. Svoje svedectvá končieval slovami: „Chcem zostať Pánovi Ježišovi verný.“ Ochotne prevzal už niekedy v roku 1968 úlohu pokladníka – dobrovoľníka. Túto službu vykonával zodpovedne, ochotne a bezplatne do apríla 2007. Vtedy ukončil aj dlhoročné členstvo v staršovstve. Keď cirkev potrebovala pomoc so správou zboru, ako laický kazateľ sa tejto úlohy zhostil v rokoch 1990 až 1995. Tešil sa z misie cirkvi po roku 1989 a podporoval mladých kazateľov, ktorí začali misiu v Trnave, Šali a vo väznici. Obdivovali sme jeho vitalitu. Až do vysokého veku jazdieval na zhromaždenia na bicykli, nech bolo po-

časie akékoľvek! Často vyznával, že spoločné zhromaždenia sú mu posilou, preto ich nevynechával. 30. 4. 2014 odišiel do večnosti, kde sa naplnia jeho túžobné očakávania.

Pavel Procházka

Som vďačný za život a službu brata Pisára. Keď som uveril a prišiel do zboru, brat Pisár mi veľmi veľa dal a spomínam na neho s vďačnosťou. Vždy sa ku mne prihovril a oslovil ma. Bol to vzácný človek. Je mi ľúto, že ho už v Sereďi nenájdeme, ale vieme, že je doma na odpočinku.

R. Zachar

Hoci som ďaleko - bude chýbať. Každá spomienka na neho bude pre mňa vždy povzbudzujúca. Bol osobitný a som Pánovi vďačný, že som ho mohol bližšie spoznať pri niekoľkých veľmi osobných príležitostiach, návštevách, rozhovoroch.

J. Červeňák

Děkuji za správu o bratru Pisárovi. Moc rád na ňu vzpomínam. Byl to ryzí človek, u ktorého jsem se rád v mých začátkách učil. Přejí Boží pokoj.

J. Zajíc

Vydáva: Evanjelická cirkev metodická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Ľuboš TAGAJ
Spolupracovníci:
Martina Výbošťáková